

Arrest

nr. 213 068 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. LECOMPTE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en tot de Yoruba-etnie te behoren. U werd geboren in het dorp Ajegunle, nabij Akure (Ondo Staat). Uw vader woont met uw moeder, die regelmatig ziek is, en zijn tweede vrouw in Ajegunle. U woonde bij hen tot u vijf à zes jaar was. U trok toen in bij uw oom en zijn vrouw, eveneens in Ajegunle. Uw oom betaalde uw schoolkosten. U ging naar de lagere en secundaire school in Akure. De vrouw van uw oom behandelde u slecht. Zij verminkte uw hand toen u vijf à zes jaar oud was. Uw oom bracht u naar het ziekenhuis voor verzorging. In 2010 overleed hij.

Na het secundair onderwijs, moest u de kinderen van uw oom verzorgen en zocht u een job. U werkte als kapster, maar moest noodgedwongen uw werk opzeggen omdat dit niet mogelijk was met uw verminkte hand. Sinds u dertig jaar oud bent, werkte u op verschillende plaatsen in de regio. U sliep regelmatig bij verschillende vrienden. U ging van plaats naar plaats, tot u op een dag in juli 2017 Rose ontmoette in een kapsalon waar u langskwam om mensen te zoeken die kleren hadden die u kon wassen. Toen u weg stapte, kwam ze u achterna. Ze vroeg of ze u kon afzetten met haar auto. In de auto legde ze u uit dat ze een winkel in Zwitserland had en liet ze u deze zien. Ze vroeg of u in haar winkel wou werken. U stemde in. Ze bracht spullen, zoals kleren en een handtas naar u thuis. Eind juli 2017 belde ze u op om te zeggen dat u uw vingerafdrukken moest komen geven in Lagos. In november 2017 belde Rose u om te vertellen dat alles geregeld was. In december 2017 vertelde ze u dat jullie gingen vertrekken in januari 2018. Later belde ze u om de exacte vertrekdatum te geven. Op de dag van uw vertrek, spraken jullie af aan de luchthaven. U reisde via een u onbekend land met Rose en vijf andere vrouwen. Vanuit deze u onbekende plaats nam u de trein naar een u onbekend station in België. U kwam aan in België in de avond van 26 januari 2018. In dit station hoorde u Rose bellen. Ze vertelde aan de telefoon tegen een u onbekende persoon dat u 10 000 euro moest verzamelen door voor haar te werken. Ze vertelde dat er geen winkel was en dat u uw lichaam zou moeten verkopen. U besepte toen de ware bedoeling van Rose. U liep weg uit het station. U sprak voorbijgangers aan. Na een tijdje kwam u een Kameroense vrouw tegen. Ze vertelde u dat u in Brussel was. U bleef bij haar gedurende het weekend. Op maandagochtend diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Uw asielaanvraag werd ingediend op 2 februari 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor Rose, de vrouw waarvan u verklaarde dat u haar in juli 2017 ontmoette en dat ze u voorstelde om te werken in een winkel in Zwitserland en waarvan u bij aankomst in België doorhad dat u zich zou moeten prostitueren om 10 000 euro bij haar af te betalen. U verklaarde dat als u zou terugkeren naar Nigeria, Rose "uw leven zou nemen".(CGVS, p17) Echter, volgende opmerkingen dienen te worden gemaakt bij uw verklaringen.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat u de omstandigheden waarin u opgroeide (en bijgevolg de omstandigheden waarin u Rose ontmoet zou hebben, wat tot uw vertrek uit Nigeria geleid zou hebben) niet geloofwaardig heeft kunnen maken.

U verklaarde dat uw vader een andere vrouw heeft en uw moeder ziek is en u daarom sinds u vijf à zes jaar was (+/- 1980) tot 2010 bij uw oom en zijn vrouw woonde.(CGVS, p3 en p6) U gaf aan dat uw oom en uw moeder een goede band hadden. U had er vreemd genoeg geen idee van wat uw moeder juist had. U kon enkel zeggen dat ze vaak in het ziekenhuis was, ze dan weer uit het ziekenhuis ontslagen werd, maar u niet weet wat ze had.(CGVS, p5) Verder verwees u naar de slechte band tussen u en de tweede vrouw van uw vader.(CGVS, p6) Ze mishandelde u van jongs af aan. U verklaarde dat ze u sloeg en geen eten gaf. Toen u ongeveer vijf à zes jaar oud was zette ze uw hand in kokend eten. Uw hand is bijgevolg misvormd.(CGVS, p3) Uw moeder wist dat de vrouw van uw oom u mishandelde en vroeg – toen u nog klein was – dat u terug bij haar zou komen wonen, maar uw oom vroeg zich af hoe u voor uw zieke moeder zou kunnen zorgen.(CGVS, p.5) In 1993 heeft u uw secundaire onderwijs afgerond. (CGVS, p4) Sinds u uw onderwijs beëindigde – u was toen 19 jaar oud – zorgde u voor de kinderen van uw oom. Pas in 2010, toen u zesendertig jaar was, nadat uw oom stierf, ging u weg uit het huis, omdat die vrouw u zou vermoorden.(CGVS, p2 en p6) U probeerde toen uw oom nog in leven was wel al "stilletjes aan" weg te gaan uit het huis van uw oom en zijn vrouw.(CGVS, p5) **Gelet op het feit dat u – ondanks de goede contacten met uw moeder – onwetend bent over haar ziekte (de reden waarom u bij uw oom terechtgekomen zou zijn), het feit dat u in het huis bleef waar u voortdurend mishandelingen zou ondergaan (en dit tot u 36 jaar oud was) én u na uw scholing**

wel zorgde voor de kinderen van uw oom, maar niet voor uw eigen zieke moeder, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk sinds u vijf à zes jaar was (+/- 1980) tot 2010 bij uw oom en zijn vrouw woonde, laat staan dat u er mishandeld werd door de tweede vrouw van uw oom, de reden waarom u op uw zesendertigste op straat zou beland zijn. Toen u overigens werd gevraagd waar u wou blijven toen u ouder was, gaf u aan dat uw moeder in een klein dorp verbleef waar niets was en u daar niet graag verbleef, dus u in de stad moest blijven (CGVS, p.5). Van iemand die daadwerkelijk van haar vijf – zes jaar mishandeld werd door de tweede vrouw van haar oom, kan verwacht worden dat ze ingaat om het aanbod van haar moeder om terug bij haar te komen wonen en niet terugkeert naar het huis waar ze voortdurend mishandeld werd omdat er niets is in het dorp waar haar moeder woont.

Betreffende de ontmoeting met Rose en de omstandigheden waarin Rose u aanbod om in Europa te komen werken (en u het aanbod aannam), dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt.

U verklaarde u dat Rose u aanbod om in Europa te werken op een moment dat u op zoek was naar werk en u in moeilijke omstandigheden leefde. U verklaarde dat “sinds het begin, de dingen niet zo makkelijk voor [u] zijn”(CGVS, p3), verwijzend naar de moeilijkheid om werk te vinden. U verklaarde dat er niemand was om u te ondersteunen in Nigeria.(CGVS, p20) U verklaarde dat u zeer blij was met het voorstel van Rose, aangezien u iemand was die “bedelde op straat”.(CGVS, p7) U verklaarde dat u dacht dat Rose u wou helpen omdat u wou helpen en dat u met uw leeftijd een job moest hebben.(CGVS, p10 en p13) U dacht dat u cadeaus kreeg omdat ze medelijden had. U verklaarde dat als iemand lijdt, men alles aanneemt wat men aangeboden krijgt.(CGVS, p10) Niet alleen werd eerder aangehaald dat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk sinds u vijf à zes jaar was (+/- 1980) tot 2010 bij uw oom en zijn vrouw woonde, laat staan dat u er mishandeld werd door de tweede vrouw van uw oom, de reden waarom u op uw zesendertigste op straat zou beland zijn, er dient eveneens te worden opgemerkt dat uw moeder – die op de hoogte was van uw beweerde problemen - vroeg om terug bij haar te komen wonen, maar u niet inging op dit aanbod omdat er niets is in het dorp waar uw moeder woont. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u zelf aangetoond heeft dat u sinds uw (beweerde) vertrek uit het huis van uw oom en zijn vrouw op eigen houtje steeds opnieuw verschillende klanten (voor huishoudelijke hulp) vond (CGVS, p5) en u steeds een verblijfplaats had.(CGVS, p19) U verklaarde verder op verschillende momenten tijdens het persoonlijk onderhoud dat u “oud genoeg” bent, dat u “geen baby meer” bent (CGVS, p18) en dat u geen verantwoording moest afleggen aan uw ouders.(CGVS, p6) U verklaarde dat u zich niet voorbereidde op uw reis naar Europa. U nam geen afscheid van mensen, want u was gewoon op zichzelf (“me and myself”).(CGVS, p15)

Aangezien u nadat u uw secundair onderwijs afrondde nog 17 jaar bij uw oom en zijn vrouw gewoond zou hebben en u in 2010 zonder noemenswaardige problemen het huis van uw overleden oom en zijn vrouw kon verlaten en sindsdien zelfstandig werk en verblijf zocht en bovendien de optie bestond om bij uw biologische ouders in trekken, ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin Rose u een job in Zwitserland zou aanbieden. Uw blijk van zelfredzaamheid, scholingsgraad en werkervaring vallen niet te rijmen met de context – in medelijden voor uw lijden - waarin Rose u het aanbod deed en met uw drijfveer om dit aanbod (en bijhorende cadeaus) van een onbekende persoon aan te nemen.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde over de periode in aanloop van uw vertrek uit Nigeria.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over het exacte moment waarop Rose u voorstelde om in haar winkel in Zwitserland te werken. U verklaarde dat Rose bij jullie eerste ontmoeting u vroeg waarom u mensen aansprak om hun kleren te wassen. U verklaarde dat Rose “dan” zei dat ze u wou helpen. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of ze u diezelfde dag voorstelde om voor haar te komen werken, antwoordde u op tegenstrijdige wijze: “**Nee**, ze **begon** erover. Ze liet winkels zien. Ik zei dat ik blij zou zijn **om dat te doen**. Daarna bracht ze kleren. Ze begon over het paspoort. Ze zei dat er een paar vrouwen van haar waren weggelopen.” Wanneer u werd gevraagd wanneer Rose u expliciet vroeg om voor haar te werken, antwoordde u eveneens op tegenstrijdige manier: “Die dag **meldde** ze het gewoon. Ze zei: Als ik klaar ben om te werken dat ze mij **500 euro zou betalen**. En dat ik in het huis zou blijven. Ik **accepteerde** het.”(CGVS, p7) U bevestigde nogmaals dat ze bij jullie eerste ontmoeting de winkel enkel vermeldde en toonde. Wanneer u werd gevraagd of Rose u toen ook vertelde over de vrouwen die weglieden, antwoordde u dat ze ook “zoiets” vermeldde. Wanneer de dossierbehandelaar u er op wees dat het nog steeds niets duidelijk is wanneer Rose u vroeg om voor haar te werken, antwoordde u plots dat het **die dag was dat ze u oppikte met haar auto**.

U verklaarde dat ze u expliciet vroeg of u voor haar wou werken toen ze u de foto's liet zien, en dat ze u later het verder uitlegde.

U legde verder tegenstrijdige verklaringen af over het vertrouwen in het voorstel van Rose. Enerzijds, toen Rose u vroeg om in haar winkel te werken, nam u het aanbod onmiddellijk aan.(CGVS, p3) *U was niet zeker of ze het meende.*(CGVS, p7) *U ging er van uit dat Rose u hielp. Omdat ze u geen geld vroeg, dacht u dat ze u wou helpen.*(CGVS, p13) *U dacht niet na over het voorstel. U was "gewoon blij" dat u iets kon doen.*(CGVS, p10) *Wanneer u werd gevraagd of u Rose en haar aanbod vertrouwde, antwoordde: "Dat weet ik zelfs niet. Misschien was ik gefrustreerd. Mijn situatie. Ik was niet blij met mezelf. Daarom dacht ik zelf niet na."*(CGVS, p10) *U vond Rose "echt goed" en u apprecieerde wat ze voor u deed.*(CGVS, p3-4) *U dacht dat u geschenken van haar kreeg omdat ze medelijden had.*(CGVS, p10) *U had nog nooit eerder een aanbieding gekregen om te werken in het buitenland.*(CGVS, p11) *U kende niemand die Rose kende en u ging er van uit dat ze niet loog.*(CGVS, p13) *Rose betaalde 500 euro voor het paspoort. Ze vertelde u dat u het niet moest terugbetalen. U was "gewoon blij" dat ze het betaalde.*(CGVS, p14) **Anderzijds, verklaarde u dat toen Rose u in december belde om te zeggen dat jullie gingen vertrekken in januari, "u wel zou zien" en dat het "fifty-fifty" was.**(CGVS, p10) *U leerde Rose toevallig kennen toen u mensen zocht die kleren hadden om te laten wassen.*(CGVS, p3 en p6) *U kende haar voordien niet.* (CGVS, p5) *U kende geen mensen die Rose kende.*(CGVS, p8) *Toen ze u aansprak, schrok u omdat er "ontvoering" is in uw land. U wou eerst niet in haar auto instappen, maar toen ze u geruststelde, stapte u alsnog in. Ze stelde u veel vragen. Bovendien, vertelde u niet aan uw familie dat u Nigeria ging verlaten, omdat u wou wachten "tot het slaagt".*(CGVS, p6) *bovendien vertelde u uw vriendin Lola over het aanbod van Rose als zijnde een geheim en vertelde u uw eigen familie niets over het aanbod.*(CGVS, p9)

Rose wou verder dat u haar verzekerde dat u niet zou doen wat anderen met haar hadden gedaan, namelijk weggelopen eens ze in Europa waren. Ze zei dat als u dat zou doen, dat ze uw familie zou weten te vinden.(CGVS, p4) *Ze zei u dat u "niet graag zou hebben wat ze zou doen".*(CGVS, p4) *U ging ervan uit dat het zou kunnen betekenen dat ze ze zou doden ("Dat is Nigeria, iedereen kan gedood worden. Je kan niets doen dan"; CGVS, p4) Rose vertelde u dat als u hetzelfde als de weggelopen vrouwen zou doen, ze uw familie pijn zou doen.*(CGVS, p7 en p12) *Toch stond u toe dat Rose u afzette aan uw families huis, terwijl u daar niet meer verbleef.*(CGVS, p6) *U verklaarde dat Rose hoopte dat u het niet ging beklagen dat u naar het buitenland ging gaan. U zei dat u gewoon wou helpen. U wist toen niet dat Rose een ander plan had met u.*(CGVS, p4) *In deze context is het bovendien opvallend dat u verklaarde "blij" te zijn.*(CGVS, p4 en p7) *Toen u later werd gevraagd wat u dacht toen u dat hoorde, verklaarde u dat u toch dacht dat het niet zou gebeuren, omdat u niet kon weggelopen van iemand die hielp.* (CGVS, p12) *Volgens u zou ze "blij zijn als [u] met haar werkte, daarom kon het [u] niet schelen".*(CGVS, p12)

Uw bijna blind vertrouwen en afwezigheid van enige argwaan naar Rose toe is zeer opmerkelijk, temeer ze u zelf op de hoogte stelde van de gevolgen als u haar plan niet zou volgen. U wist dat ze al andere vrouwen en hun familie had bedreigd. Deze verklaringen wijzen op een zekere twijfel, wat dan weer in schril contrast staat met uw verklaringen die wijzen op een vertrouwen in de situatie. Deze tegenstrijdigheden tasten verder de geloofwaardigheid van het aanbod van Rose en bijgevolg die van uw vrees aan. Bovendien is dit vertrouwen zeer merkwaardig gezien uw zelfredzaam profiel, die hierboven reeds werd besproken. Daarnaast was u wel wantrouwig tegenover de vrouwen die met u en Rose meereisden, zonder aanwijsbare redenen.(zie verder)

Daarenboven kon u maar weinig informatie over Rose geven. *Ze sprak u op straat aan en begonnen te "babbelen, babbelen, babbelen"*(CGVS, p7) *U verklaarde dat ze groot, lichter gekleurd en knap was.*(CGVS, p7) *U dacht dat ze ouder was dan u. Ze vertelde u niet over haar familie. U kon haar niet te veel vragen stellen. U wist niet met wie ze samenwoonde. U wist niet waarom ze naar Nigeria kwam, na lang in het buitenland te zijn geweest.*(CGVS, p10) *U kon weinig informatie geven over de winkel waar u in zou gaan werken. U probeerde zelfs geen informatie erover te krijgen.*(CGVS, p12) *U had het telefoonnummer van Rose niet meer. U verklaarde wel dat u haar nummer had in Nigeria. Toen u werd gevraagd of zij u nummer had, antwoordde u bevestigend. Toen u gevraagd werd of u haar nummer had, zei u eerst van niet, om meteen erna te verklaren van wel. U verklaarde dan dat u haar nummer had met de telefoon die u in Nigeria had. U liet uw Nigeriaanse simkaart in Nigeria, omdat het hier niet handig is.*(CGVS, p16) *Wanneer u werd gevraagd of Rose de eigenaar van de winkel was, antwoordde u: "Ze liet mij de foto zien en dat is wat ze vertelde."*(CGVS, p8) *Wanneer u werd gevraagd wie er werkte in de winkel, verklaarde u dat u dat niet wist ("De winkel was in Zwitserland. En wij waren in Nigeria. Dat kan ik toch niet weten.")*

*U wist zelfs niet of er nog mensen in de winkel werkte, nadat er vrouwen waren weggelopen.(CGVS, p8) U wist toen niet of Rose nog andere winkels had. Wanneer u werd gevraagd wat Rose u vertelde over de winkel, antwoordde u: "Ze zei gewoon dat als ik daar zou werken, en ik zag foto's waar ze kleren verkocht, dat ze mij 500 euro ging betalen elke maand."(CGVS, p8) U wist niet of ze nog een andere job had in Nigeria, aangezien u daar niets over vertelde.(CGVS, p8) Wanneer u werd gevraagd of u wist hoe ze eigenaar werden, antwoordde u: "Ik weet niets. We ontmoetten elkaar. Ik kan niets zeggen over haar."(CGVS, p8) U probeerde evenmin aan informatie over Rose te komen.(CGVS, p12) U kende niemand die Rose kende. U probeerde geen informatie van Rose te verkrijgen, omdat u dacht dat iemand uw gebeden aanhoorde.(CGVS, p12) U kende evenmin de naam van de winkel. U wist niet waar in Zwitserland de winkel was.(CGVS, p10) Wanneer u werd gevraagd wat u zou moeten doen in de winkel, verklaarde u dat u sales assistent ging zijn. Gevraagd hoe Rose wist dat u dat kon doen, antwoordde u: "Ze wist dat ik het kon. Het is gewoon doen. De prijs is daar. Ik zou dat kunnen. Ik kan zeggen dit is zoveel, dit is zoveel."(CGVS, p10) **Zodoende kunt u slechts uiterst summier enige duiding geven bij de persoon die u het voorstel formuleerde om naar Europa te reizen of bij de manier waarop zij dit aan u had voorgesteld. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat het erg vreemd is dat u een wildvreemd persoon die u toevallig ontmoet, zomaar in vertrouwen om mee te gaan zonder veel over haar te weten. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen dat u zo goed als niets weet over Rose en u kennelijk ook geen pogingen, zou ondernomen hebben om meer over haar te weten te komen, maar toch vertrouwen in haar zou gehad hebben, tast de geloofwaardigheid van de door u geschetste omstandigheden en aanloop naar uw vertrek uit Nigeria ernstig aan. Weer lijkt dit nalaten om informatie te zoeken over Rose niet te rijmen met uw verklaringen over uw levensomstandigheden waar u wel zelf actief op zoek ging naar werk en verblijfplaats bij verschillende mensen, bekend en onbekend (zie wederom hierboven).***

U legde verder tegenstrijdige en inconsistente verklaringen over het contact met uw familie nadat u Rose leerde kennen. Erg opmerkelijk is dat u niet aan uw familie vertelde dat u Nigeria zou verlaten.(CGVS, p6) U wou dat pas doen als u was aangekomen, zodat u hen kon blij maken. U verklaarde echter dat uw familie blij zou zijn als u hen zou vertellen over het aanbod van Rose, "zeker [uw] moeder."(CGVS, p6) U verklaarde eveneens dat uw moeder wou dat u blij was. U verklaarde ook dat u zelf "blij" was toen u het aanbod kreeg om met Rose naar Europa te vertrekken.(CGVS, p3, p4, p6 en p7) Wanneer de dossierbehandelaar u dan vroeg waarom u dan toch niet aan uw familie vertelde dat u ging vertrekken, verklaarde u dat "Afrikanen alles stil moeten doen" en dat men het pas moet vertellen "als het slaagt".(CGVS, p6)

Bovendien is het opvallend dat u enkel met één vriendin, Lola, over het aanbod van Rose sprak. Nochtans bleef u nog een viertal maanden in Nigeria sinds Rose u aansprak en uw paspoort regelde in juli 2017 tot uw vertrek in januari 2018.(CGVS, p9)

*Verder blijkt uit info waarover het CGVS beschikt dat het beeld van een jonge vrouw uit Edo State (zoals u) die niets weet van migratie en prostitutie niet correct is, maar bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa (zie administratief dossier). **Dat de verschillende meisjes die wegliepen bij Rose, de dreigementen van Rose aan uw familie, de beperkte kennis die u heeft over Rose en de 'winkel' waar u zou moeten werken en het feit dat u voor uw vertrek uit Nigeria evenmin wist of u iets zou moeten terugbetalen aan Rose (wat u ook niet trachtte te weten te komen) dan nog geen argwaan wekten, maakt dat uw beweerde ontmoeting met en rekrutering door Rose niet geloofwaardig overkomt.***

Ten derde slaagde u er niet in ook maar enige overtuigende verklaringen af te leggen betreffende uw reis naar België.

Op teken van Rose ging u naar Lagos voor uw vingerafdrukken en een foto in te dienen voor uw paspoort. Een onbekende man met een motor wachtte u op aan het station om u te brengen naar het paspoortkantoor. U wist niets over deze persoon.(CGVS, p9) Rose was toen zelf in Lagos. U wist niet waarom ze samen met u het paspoort regelde. U wist niets over hoe het visum was geregeld.(CGVS, p14) U wist niet van welk land het visum was. U wist niet hoeveel Rose had betaald voor het paspoort en het visum.(CGVS, p14)

U mocht tijdens de reisweg van Rose niet kijken in het paspoort.(CGVS, p15 en p16) U kreeg het paspoort in handen toen u het vliegtuig binnenging. U moest meteen erna het paspoort teruggeven aan Rose. Toen jullie waren geland gaf ze het u terug.(CGVS, p16)

U kwam aan in een onbekend land. U wist niet tot waar u de trein nam.(CGVS, p15) U kende de luchtvaartmaatschappij niet. U kende de kleur van het vliegtuig niet. U wist niet welke kleur de stoelen in het vliegtuig hadden, noch de uniform van de stewardessen. U verstond niet wat er werd gezegd op het vliegtuig, omdat het "moeilijk" Engels was voor u.(CGVS, p15)

Verder dient over uw beweerde reis met Rose naar België te worden opgemerkt dat het zeer onaannemelijk is dat u Rose zou hebben horen bellen bij aankomst in België. U verklaarde dat u Rose hoorde bellen met een onbekende persoon over het feit dat ze geen winkel had en u 10 000 euro moest afbetalen door uw lichaam te verkopen.(CGVS, p19) Het is echter onaannemelijk dat dit telefoongesprek heeft plaatsgevonden, laat staan dat u het gesprek kon horen. Het is immers zeer onwaarschijnlijk dat Rose het risico zou nemen om dergelijk telefoongesprek aan te gaan in een publieke plaats, zeker aangezien er al eerder vrouwen van haar zouden zijn weggelopen.(CGVS, p16) Verder verklaarde u dat ze "gewoon" aan de kant stapte en zich verstopte in een hoek om het telefoongesprek te doen. Ze sprak "Pigeon" Engels, waardoor mensen niet wisten wat ze zei. Daarenboven, is het zeer onaannemelijk dat u verklaarde al die maanden waarin uw reis werd voorbereid en u verschillende keren contact had met Rose, niet door te hebben wat Rose's werkelijk plan was, -ook niet nadat ze u vertelde over vrouwen die weg waren gelopen en waarvan ze de familie zou doden, u cadeaus gaf en uw paspoort en reis betaalde - en u dit plots wél begreep op zeer korte tijd, toen u haar net voorbijkwam in het station bij aankomst in België toen u haar hoorde zeggen dat ze geen winkel had, dat ze het lichaam ging gebruiken om te verkopen, en dat u 10 000 euro moest verzamelen voor hen voor u weg moest.(CGVS, p15)

Rose vertelde u niets over de vijf andere vrouwen waarmee u reisde. U wist enkel dat u naar dezelfde plaats gingen.(CGVS, p16) Toch vertrouwde u enkel Rose, maar de vijf medereizigers niet.(CGVS, p16) U vertelde niets aan hen, omdat u dacht dat ze misschien samenwerkte met Rose. U verklaarde echter dat u eerder had gezien hoe ook zij hun paspoorten moesten afgeven.(CGVS, p16) Bovendien verklaarde u dat u uit het telefonisch gesprek had vernomen dat Rose jullie allemaal wou gebruiken.(CGVS, p19) Het is dan ook zeer onaannemelijk dat u na het telefoongesprek deze vrouwen nog steeds niet zou vertrouwen en hen vertellen over wat u zonet had gehoord, om hen uit deze situatie te brengen. **Gelet op uw onaannemelijk en inconsistente verklaringen, kon u niet geloofwaardig maken dat u daadwerkelijk het slachtoffer zou worden van gedwongen prostitutie zou worden en u daardoor Rose zou vrez.**

Tenslotte, werd vastgesteld dat u uw vrees bij terugkeer naar Nigeria niet concreet en geloofwaardig kon maken. Zo kon u allerminst duidelijk stellen wat de dreiging van Rose bij een mogelijke terugkeer naar Nigeria precies inhoudt.

U hoopte dat Rose u niets zou doen. Sinds u in januari 2018 wegliep van haar in het station te Brussel, hoorde u Rose niet meer.(CGVS, p19) U wist verder niet of Rose in België, Nigeria, Zwitserland of elders was.(CGVS, p16) U wist niet wat er zou kunnen gebeuren als u Rose zou zien in Nigeria.(CGVS, p19) Tegelijkertijd, ging u er wel van uit dat Rose "zeker" zal teruggaan naar Nigeria.(CGVS, p17) Wanneer u werd gevraagd hoe u dat wist, antwoordde u dat Rose u "misschien" wilt opsporen en dat ze "misschien" zou weten dat u terug zou zijn in Nigeria. Wanneer werd gevraagd of het mogelijk zou zijn dat Rose u niet zou zoeken, verklaarde u dat "zwarte mensen" het niet "zo" kunnen laten, als ze u hebben gesponsord.(CGVS, p18) U wist niet hoe Rose zou weten dat u terug zou zijn in Nigeria. U verklaarde dat u haar "misschien" wel eens zou tegenkomen als u in Lagos zou zijn, de plaats waar Rose een huis had. Bovendien "[kan] iemand die meisjes [kan meenemen], in verschillende staten komen".(CGVS, p17) "Misschien" zou ze in andere staten komen om andere meisjes te zoeken. U verklaarde dat Rose de plaats niet kent waar u zich nu bevindt.(CGVS, p17) U verklaarde dat Rose niets over u weet, en u niets over haar. Wanneer u werd gevraagd of u dacht dat Rose wist dat u nog in België was, verklaarde u dat u niet wist wat Rose dacht. "Misschien" dacht ze dat u hier of in Nigeria was.(CGVS, p17) U verklaarde dat Rose u in België niets zou kunnen aandoen, omdat ze bang zou zijn. **Uw onwetendheid over de mogelijke stappen die Rose zou nemen, de plaats waar ze zich zou bevinden, alsook uw verklaringen over wat Rose over u zou te weten komen, ondermijnen de geloofwaardigheid alsook de ernst van uw beweerde vrees voor Rose.**

Bovendien is het zeer merkwaardig dat u uw familie niet op de hoogte zou stellen van uw problemen met Rose en van de dreiging die ze voor u en uw familie zou zijn sinds uw aankomst in België. U heeft uw familie niet meer gecontacteerd sinds u vertrok uit Nigeria, "omdat u zelfs niet weet waar [uw] hoofd is."(CGVS, p6) Opmerkelijk is dat u ze zelfs niet heeft proberen te contacteren.(CGVS, p17)

*U wou ze misschien wel later contacteren, als u misschien aan hun nummer kon komen.(CGVS, p17) U heeft het telefoonnummer van uw familie niet, aangezien u uw Nigeriaanse simkaart in Nigeria achterliet. U verklaarde dat u uw familie niet wou contacteren, omdat u niet wist wat er met hen is gebeurd. Buiten één zus, weet uw familie niet waar u bent. (CGVS, p17 en p18) Het was volgens u zelfs mogelijk dat Rose uw familie al had pijn gedaan. U kon dit niet weten, want u was "hier". Dit is zeer opmerkelijk aangezien Rose wist waar uw familie woonde,(CGVS, p6, p7 en p17) en ze u al eerder had verteld dat ze uw familie iets zou aandoen en zelfs vermoorden als u niet mee zou gaan in haar plan.(CGVS, p4) U leek dus maar al te beseffen dat Rose "misschien" naar hen zou kunnen gaan. Toch bevestigde u meermaals dat u uw familie niet wou contacteren. Pas wanneer de dossierbehandelaar op het CGVS u wees op het feit dat Rose u al had bedreigd dat ze uw familie ging pijn doen en u uw familie niet contacteerde, verklaarde u dat u hen later wel zal bellen. U ging er zelfs van uit dat Rose misschien al mensen had vermoord. (CGVS, p17) U vertelde het hen niet om hen niet te laten panikeren.(CGVS, p18) Als u hen zou bellen, zouden ze bang zijn dat iemand naar hen op zoek zou zijn. Als ze u over Rose zouden vragen, dan zou u niet kunnen vertellen waar ze is. Wanneer u dan gevraagd werd waarom u het dan later wel zou vertellen, ontweek u de vraag door te antwoorden dat u later zou bellen omdat ze nu zouden panikeren. Ze zouden niet kunnen slapen en ze zouden angstig zijn. Wanneer de vraag werd hersteld, antwoordde u uiteindelijk: "Als het dan is, weet ik wat ik moet doen."(CGVS, p18) **Het is uiterst onaannemelijk dat indien u werkelijk vervolging zou vrezen van Rose en u zou vrezen dat ze uw familie iets aan zou doen, u uw familie hieromtrent niet zou contacteren. Bovendien liet u zelfs na om ze te proberen contacteren. U kon geen aannemelijke uitleg geven voor dit nalaten. Nochtans verklaarde u dat het mogelijk was dat Rose uw familie al iets had aangedaan. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees.***

U verklaarde verder dat u bij terugkeer geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria.(CGVS, p18) Er dient echter op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015: zie administratief dossier) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijkt heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half hay homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege Rose betreft. Uw verklaring dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria staat echter niet in de weg dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de omstandigheden en aanleiding van uw vertrek uit Nigeria naar België, het contact en voorstel van Rose en de vrees die hieraan gelinkt zou zijn niet aannemelijk heeft kunnen maken. Het geheel aan tegenstrijdige en vage verklaringen doen totaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Er dient dan ook geconcludeerd dat het niet aannemelijk is dat u het slachtoffer van mensenhandel werd en u vervolgens gedwongen zou worden om als prostituee uw schuld af te betalen, laat staan dat u daardoor een vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria.

Waar uw advocate verwees naar de algemene situatie van alleenstaande Nigeriaanse vrouwen,(CGVS, p20) dient te worden opgemerkt dat dergelijke verwijzing niet volstaat om aan te tonen dat u in Nigeria werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade

zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke gezien de vaststelling dat u zelfs geen enkele moeite deed om uw familieleden te contacteren sinds uw aankomst in België terwijl u wel voldoende zelfstandigheid aan de dag weet te brengen, gezien uw leeftijd, zelfredzaamheid, verblijfplaatsen, werkervaring en opleiding. (zie hierboven) Uw advocates betoog is niet dienstig daar in casu helemaal geen geloof wordt gehecht aan uw aangemeten profiel en asielrelaas.

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Ondo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Ondo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Ondo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer om uw verzoek om internationale bescherming te staven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel roept verzoekster de schending in van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals het verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeksters verweer tegen de onderdelen van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Verzoekster, heeft haar land ontvlucht wegens gegronde vrees voor vervolging en om duidelijke reden dat zij gelet op de problemen die zij aldaar ondervonden heeft.

Een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst geldt niet steeds als een voldoende voorwaarde om het vluchtelingenstatuut te verkrijgen, maar dat er in bepaalde gevallen sprake moet zijn van 'gegronde vrees' en 'vervolging'.

De algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst kan echter wel een bepalende rol hebben gespeeld bij de beoordeling door de verzoekende partij waarom hij zijn land diende te ontvluchten.

Er moet dan ook rekening gehouden worden met de algemene situatie bij de beoordeling van de vrees, op vervolging. Ook het algemeen gebrek aan ontwikkeling, steun en ontwikkeling kan een element zijn welke in rekening moet gebracht worden

Vervolging hoeft echter niet noodzakelijk te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, het kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden, zoals thans het geval!

Het bewijzen van gegronde vrees is vaak een moeilijke zaak. Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen de asielzoekers vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen. Bovendien worden zij vaak op de lange weg naar hier door allerhande (duistere) personen geadviseerd, welke achteraf blijken geen goede raadgevers te zijn geweest.

Verzoekster heeft veel en gedetailleerde informatie gegeven, geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS, dit tot meerdere keren toe.

Het CGVS heeft de plicht om asielaanvragen ten gronde te onderzoeken, niet enkel met het oog op de weigering van de aanvraag, maar net zoals een onderzoeksrechter, met de plicht de waarheid aan het licht te brengen.

Verzoekster heeft echter sterk de indruk dat het CGVS niet dit doel voor ogen had bij de behandeling van de asielaanvraag maar eerder redenen zocht om een weigeringsbeslissing uit te vaardigen. Er moet ook gewezen worden op de algemene berichtgevingen in de pers rond de problematiek van Nigeriaanse (en andere) vrouwen welke gedwongen worden in de prostitutie. Verzoekster is daar slachtoffer van geworden maar heeft het geluk gehad dit te ontvluchten voor de werkelijke problemen begonnen.

Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong.

Verzoeker is formeel, hij verliet zijn land omwille van een gegronde vrees voor vervolging en problemen evenals de onmogelijkheid terug te keren omwille van de veruiterlijkte problemen. .

Het CGVS meent verschillende punten te kunnen weerhouden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking moet komen voor internationale bescherming."

Inzake de omstandigheden waarin ze opgroeide en Rose ontmoette, stelt verzoekster:

"Verzoekster had weinig andere keuze dan bij haar oom te verblijven. In Nigeria is er niets. Het weinig dat er is in handen van een kleine groep. Verzoekster, hoewel zij haar secundair had afgewerkt, heeft nooit enig toekomstperspectief gekend. Verzoekster had dus de kennis dat zij nergens anders heen kon en geen enkele mogelijkheid had. Het is in deze gevallen beter bij de oom te blijven dan op straat te leven waar alles nog meer onzeker is.

Verzoekster heeft bovendien geen enkel voordeel om een 'verhaal' te verzinnen over waar en hoe zij opgroeide."

Omtrent de ontmoeting met Rose en het aanbod om in Europa te werken stelt verzoekster:

"In Nigeria is er weinig maar er zijn steeds mensen die het weinige dat ze hebben met andere delen. Verzoekster dacht initieel dat Rose ook gewoon een helpende hand was. Aangezien verzoekster geen enkel inkomen had, afhankelijk was van kleine karweien links en rechts en aalmoezen welke ze hiervoor kreeg, was het meer dan normaal om de hulp van Rose en haar giften aan te nemen. Toen Rose sprak over een beter leven in Europa, ging bij verzoekster geen alarmbelletje rinkelen, wel ging er een lichtpuntje aan, een hoop op een beter leven en liet zij de 'normale' zorgvuldigheid varen om mee te dromen van deze betere toekomst."

Omtrent het werk dat verzoekster deed in Nigeria stelt ze:

"Er is geen sprake van 'zelfstandig' werk, het is het verrichten van klussen voor beter begoede personen. Hierin is geen stabiliteit te vinden, geen vast inkomen, geen toekomst! Het gebrek aan werk en toekomst zorgt er voor dat met elke hulp van derden zonder meer aanneemt!"

Omtrent de inconsistente verklaringen over de periode in aanloop van haar vertrek uit Nigeria stelt verzoekster:

"Verzoekster ziet geen tegenstrijdigheden. Toen er gevraagd werd wanneer er eerst sprake was van het buitenland, is dit vrij vlug het geval geweest, maar de echter formele vraag om voor Rose te komen werken, is pas van latere datum. Verzoekster werd eerst 'ingelicht' over buitenland, Europa, paspoort om zo geleidelijk te komen tot kom je werken. Het wegglopen van vrouwen moet niet zozeer gezien worden als het werkelijk 'weglopen' maar eerder als het vertrekken, ontslag nemen (waar men ook geen slag geeft aan de werknemer)"

Inzake het voorstel van Rose laat verzoekster gelden:

“Verzoekster was blij dat ze een mogelijkheid kreeg om het land en haar armoede te ontvluchten. Verdere vragen werden er inderdaad niet gesteld. De ontgoochelingen welke verzoekster al had doorstaan waren te groot om risico te lopen deze kans te mislopen, louter door te veel vragen te stellen. Dit zou er toe aanleiding kunnen geven dat zij als ‘moeilijke’ of ‘vervelende’ persoon zou aanzien worden, hetgeen dan weer haar toekomst zou fnuiken. Door de omgeving van Rose, de wijze van vertellen straalde zij vertrouwen uit en was er ook geen reden om te twijfelen aan het werk. Uiteraard was er een zekere vorm van onzekerheid en geloofde verzoekster – tot het echte vertrek – niet 100 % dat het echt zou doorgaan, maar dit hield haar uiteraard niet tegen om mee te gaan zodra ze kon. Het is ook mede om die reden dat verzoekster niets vertelde aan haar familie en het plan voor zich hield. Toen plots alles zeer snel ging en verzoekster werd opgehaald, twijfelde ze even, maar liet zich overhalen...”

Omtrent de dreiging bij weglopen stelt verzoekster:

“Door afgezet te worden aan huis, werd verzoekster door Rose geconfronteerd met het feit dat Rose wist waar verzoekster woonde, wie haar familie was en dus de macht had om hen te vinden. Het weglopen en de gevolgen waren toen duidelijk .... Echter het soort werk dat verzoekster zou doen, werd nog niet duidelijk. Het totaal gebrek aan toekomstperspectief in het land van oorsprong was er de aanleiding toe dat verzoekster toch mee ging in het verhaal.”

Omtrent het vertrouwen van verzoekster in Rose laat ze gelden:

“Het was inderdaad een dubbele situatie. Zoals blijkt uit het relaas, was verzoekster goedgelovig omdat dit haar (waarschijnlijk) enige mogelijkheid was om aan de armoede te ontsnappen. Ook al had ze van Rose vernomen dat er waren weggelopen en dat dit gevolgen had, werd dit door het positieve toekomstbeeld niet werkelijk meegenomen.”

Omtrent het gebrek aan informatie over de persoon Rose stelt verzoekster:

*“Verzoekster werd geconfronteerd met een professionele ‘madame’ die ertoe bewogen werd dames, meisjes naar Europa te brengen om er in de prostitutie te dwingen. Verzoekster was als goedgelovige vrouw met geen enkel toekomstperspectief toegehaapt in haar rol. Hoewel Rose veel leek te spreken, veel aan het woord was, is het duidelijk uit het relaas dat de vele woorden weinig inhoud hadden en meer tot doel hadden verzoekster gerust te stellen, te overtuigen van de feiten en toekomst eerder dan het geven van persoonlijke informatie. Deze Rose was bedreven in wat ze deed!
Verzoekster kan dan ook – zoals het CGVS terecht aangeeft – weinig tot geen informatie geven over Rose, haar omgeving, familie, werk etc.
Verzoekster werd ingepakt door Rose.”*

Inzake het contact met haar familie stelt verzoekster:

“Verzoekster wou niet dat haar familie haar toekomst zou dwarsbomen, of het haar moeilijker zou maken. In dat opzicht vertelde verzoekster inderdaad niet aan haar familie dat ze van plan was in Europa te gaan werken.”

Over het feit dat ze met één vriendin sprak over het aanbod: *“Verzoekster wou niet dat iemand haar toekomst zou afnemen, dwarsbomen of andere. Het was bovendien nog niet 100% zeker dat dit zou doorgaan! Het is nooit zeker tot het echt gebeurd!”*

Inzake de kennis over prostitutie en migratie door jonge vrouwen uit Edo State stelt verzoekster:

“Uiteraard kent verzoekster ‘prostitutie’, zij hield echter voor (interne overtuiging) dat dit niet van toepassing was in het concreet geval van verzoekster en Rose!”

Omtrent haar verklaringen inzake de reis naar Europa, meer bepaald het paspoort en visum, de aankomst, het afluisteren van het telefoongesprek door Rose en de vijf andere meisjes die meereisden voert verzoekster aan:

“Verzoekster had vertrouwen in Rose, zij bleek duidelijk te weten wat ze deed en hoe het moest aangepakt worden. Dit is eerder een bevestiging van het vertrouwen en de kunde van Rose. Hierdoor leek het ook allemaal ‘echt’ en goed geregeld.

Dit is onderdeel van de ‘macht’ van Rose en de mogelijkheid om personen onder zich te houden!

Alles viel inderdaad op dat ogenblik op zijn plaats en verzoekster besepte plots wat ze lang (onbewust) verdrongen had.

Dat het voor het CGVS ongeloofwaardig is dat Rose op straat – discreet- afspraken maakte in een verdoken taal, kan verzoekster enkel vaststellen, het is echter wel de wijze waarop alles gelopen is.

Verzoekster stelde vast – of eerder beseftte echt – voor de eerste maal dat zij zich zou moeten prostitueren en heeft toen de moedige beslissing genomen om te vluchten.

Verzoekster was teruggetrokken tijdens de reis. Het is pas tijdens deze reis dat verzoekster de andere meisjes mocht ontmoeten. Deze waren geen vriendinnen maar eerder concurrenten die eveneens in de winkel zouden werken. Door met verschillende samen te zijn, werd de argwaan tijdens het reizen kleiner, iedereen onderging zelfde behandeling (zijnde het afgeven van de paspoorten) en er werden daardoor ook minder vragen gesteld. Na het telefoongesprek liep verzoekster onmiddellijk weg, dit bij de eerste mogelijkheid.”

Omtrent de dreiging van Rose in geval van terugkeer en haar vrees, laat verzoekster gelden:

“Verzoekster werd gedwongen (minstens was dit de intentie) om in de prostitutie te gaan. De persoon (organisatie?) die haar meegenomen heeft naar Europa heeft alles vlot kunnen regelen, was georganiseerd en doeltreffend. Deze groep weet waar verzoekster woonachtig is en verzoekster werd vooraf duidelijk gemaakt wat de gevolgen waren bij het niet naleven van de verplichtingen (vluchten).

Er is geen enkele reden om niet aan te nemen dat Rose wraak zou nemen voor het gemiste inkomen dat zij door de vlucht moet missen. De term ‘misschien’ moet eerder steeds gezien worden als de onwetendheid van verzoekster hoe de wraak zal plaatsvinden, eerder dan ‘ik weet niet of’”.

Inzake de vaststelling dat verzoekster haar familie niet contacteerde omtrent een mogelijke dreiging uitgaande van Rose, stel verzoekster:

“Verzoekster kan geen contact opnemen, wil dit niet omdat zijn diep beschaamd is wat er met haar is (en had kunnen) gebeuren. Het opbiechten van wat er gebeurde heeft geen meerwaarde voor de familie. Hoe onwetender ze zijn hoe beter en hoe kleiner de kans dat zij hun leven aanpassen omwille van verzoekster. Het melden van de feiten zal deze Rose er niet van weerhouden iets te doen indien zij zich hiertoe geroepen voelt.”

Omtrent de bescherming bij terugkeer voor slachtoffers van vrouwenhandel stelt verzoekster:

“Deze bescherming én deze organisaties kunnen wel bestaan, ze zijn niet gekend bij de gewone bevolking én men kan er niet zonder meer beroep op doen wegens ongekend. De macht van de mensensmokkelaars is bovendien veel groter dan deze van de organisaties. Het is een theoretische bescherming welke in werkelijkheid niet voldoende is. De straffen van 2 maand is bovendien dermate beperkt dat deze niet effectief zijn. Het omkopen van agenten, rechters en beampten bemoeilijkt nogmaals de werkelijke mogelijkheid om bescherming te krijgen. De facto heerst er straffeloosheid.”

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Daargelaten de omstandigheden waarin verzoekster opgroeide, blijkt het dat verzoekster aanvoert dat zij in contact kwam met Rose wanneer zij haar diensten aanbood in een salon waar Rose aanwezig was (gehoor CGVS, p. 3, p. 7). Rose bood verzoekster aan om te werken in een winkel in Zwitserland. Te dezen is het frappant dat verzoekster door Rose van begin af aan werd ingelicht dat er meisjes wegliepen (gehoor CGVS, p. 4, p. 7-8) en dat Rose aan verzoeksters familie pijn zou bezorgen indien verzoekster zou weglopen (gehoor CGVS, p. 7, p.12). Te dezen stelt de bestreden beslissing terecht:

“U legde verder tegenstrijdige verklaringen af over het vertrouwen in het voorstel van Rose. Enerzijds, toen Rose u vroeg om in haar winkel te werken, nam u het aanbod onmiddellijk aan.(CGVS, p3) U was niet zeker of ze het meende.(CGVS, p7) U ging er van uit dat Rose u hielp. Omdat ze u geen geld vroeg, dacht u dat ze u wou helpen.(CGVS, p13) U dacht niet na over het voorstel. U was “gewoon blij” dat u iets kon doen.(CGVS, p10) Wanneer u werd gevraagd of u Rose en haar aanbod vertrouwde, antwoordde: “Dat weet ik zelfs niet. Misschien was ik gefrustreerd. Mijn situatie. Ik was niet blij met mezelf. Daarom dacht ik zelf niet na.”(CGVS, p10) U vond Rose “echt goed” en u apprecieerde wat ze voor u deed.(CGVS, p3-4) U dacht dat u geschenken van haar kreeg omdat ze medelijden had.(CGVS, p10) U had nog nooit eerder een aanbieding gekregen om te werken in het buitenland.(CGVS, p11) U kende niemand die Rose kende en u ging er van uit dat ze niet loog.(CGVS, p13) Rose betaalde 500 euro voor het paspoort. Ze vertelde u dat u het niet moest terugbetalen. U was “gewoon blij” dat ze het betaalde.(CGVS, p14) Anderzijds, verklaarde u dat toen Rose u in december belde om te zeggen dat jullie gingen vertrekken in januari, “u wel zou zien” en dat het “fifty-fifty” was.(CGVS, p10) U leerde Rose toevallig kennen toen u mensen zocht die kleren hadden om te laten wassen.(CGVS, p3 en p6) U kende haar voordien niet. (CGVS, p5) U kende geen mensen die Rose kende.(CGVS, p8) Toen ze u aansprak, schrok u omdat er “ontvoering” is in uw land.

U wou eerst niet in haar auto instappen, maar toen ze u geruststelde, stapte u alsnog in. Ze stelde u veel vragen. Bovendien, vertelde u niet aan uw familie dat u Nigeria ging verlaten, omdat u wou wachten "tot het slaagt".(CGVS, p6) bovendien vertelde u uw vriendin Lola over het aanbod van Rose als zijnde een geheim en vertelde u uw eigen familie niets over het aanbod.(CGVS, p9)

Rose wou verder dat u haar verzekerde dat u niet zou doen wat anderen met haar hadden gedaan, namelijk weggelopen eens ze in Europa waren. Ze zei dat als u dat zou doen, dat ze uw familie zou weten te vinden.(CGVS, p4) Ze zei u dat u "niet graag zou hebben wat ze zou doen".(CGVS, p4) U ging ervan uit dat het zou kunnen betekenen dat ze ze zou doden ("Dat is Nigeria, iedereen kan gedood worden. Je kan niets doen dan"; CGVS, p4) Rose vertelde u dat als u hetzelfde als de weggelopen vrouwen zou doen, ze uw familie pijn zou doen.(CGVS, p7 en p12) Toch stond u toe dat Rose u afzette aan uw families huis, terwijl u daar niet meer verbleef.(CGVS, p6) U verklaarde dat Rose hoopte dat u het niet ging beklagen dat u naar het buitenland ging gaan. U zei dat u gewoon wou helpen. U wist toen niet dat Rose een ander plan had met u.(CGVS, p4) In deze context is het bovendien opvallend dat u verklaarde "blij" te zijn.(CGVS, p4 en p7) Toen u later werd gevraagd wat u dacht toen u dat hoorde, verklaarde u dat u toch dacht dat het niet zou gebeuren, omdat u niet kon weggelopen van iemand die hielp. (CGVS, p12) Volgens u zou ze "blij zijn als [u] met haar werkte, daarom kon het [u] niet schelen".(CGVS, p12)

Uw bijna blind vertrouwen en afwezigheid van enige argwaan naar Rose toe is zeer opmerkelijk, temeer ze u zelf op de hoogte stelde van de gevolgen als u haar plan niet zou volgen. U wist dat ze al andere vrouwen en hun familie had bedreigd. Deze verklaringen wijzen op een zekere twijfel, wat dan weer in schril contrast staat met uw verklaringen die wijzen op een vertrouwen in de situatie. Deze tegenstrijdigheden tasten verder de geloofwaardigheid van het aanbod van Rose en bijgevolg die van uw vrees aan. Bovendien is dit vertrouwen zeer merkwaardig gezien uw zelfredzaam profiel, die hierboven reeds werd besproken. Daarnaast was u wel wantrouwig tegenover de vrouwen die met u en Rose meereisden, zonder aanwijsbare redenen.(zie verder)".

Verzoeksters verweer komt er in essentie op neer dat ze goedgegelovig inging op een aanbod om in een winkel in een voor haar onbekend land te werken teneinde uit de armoede te ontsnappen omdat ze geen andere toekomstperspectieven had.

Verzoekster is geboren in 1974, heeft blijkbaar secundair onderwijs gevolgd en leefde gedurende enkele jaren autonoom door het uitoefenen van verschillende jobs; bijgevolg kan van haar enige maturiteit worden verwacht wanneer ze in 2017 een jobaanbieding kreeg. Bijgevolg kan dan ook verwacht worden dat zij zich inlichtte over het aanbod om in Zwitserland in een winkel te werken, zeker nu blijkt dat zij hiervoor geen arbeidservaring had. De vaststelling dat verzoekster zomaar een job aannam zonder zich ook maar een beetje te informeren naar de redenen van het aanbod en de inhoud van de functie ondermijnt haar geloofwaardigheid.

Dit klemmt des te meer daar verzoekster, naast haar onwetendheid over de inhoud van de aangeboden job, zich ook niet informeerde omtrent Rose, de persoon die haar dit lucratief aanbod deed. Hierover stelt de bestreden beslissing: "**Daarenboven kon u maar weinig informatie over Rose geven. Ze sprak u op straat aan en begonnen te "babbelen, babbelen, babbelen"**(CGVS, p7) U verklaarde dat ze groot, lichter gekleurd en knap was.(CGVS, p7) U dacht dat ze ouder was dan u. Ze vertelde u niet over haar familie. U kon haar niet te veel vragen stellen. U wist niet met wie ze samenwoonde. U wist niet waarom ze naar Nigeria kwam, na lang in het buitenland te zijn geweest.(CGVS, p10) U kon weinig informatie geven over de winkel waar u in zou gaan werken. U probeerde zelfs geen informatie erover te krijgen.(CGVS, p12) U had het telefoonnummer van Rose niet meer. U verklaarde wel dat u haar nummer had in Nigeria. Toen u werd gevraagd of zij u nummer had, antwoordde u bevestigend. Toen u gevraagd werd of u haar nummer had, zei u eerst van niet, om meteen erna te verklaren van wel. U verklaarde dan dat u haar nummer had met de telefoon die u in Nigeria had. U liet uw Nigeriaanse simkaart in Nigeria, omdat het hier niet handig is.(CGVS, p16) Wanneer u werd gevraagd of Rose de eigenaar van de winkel was, antwoordde u: "Ze liet mij de foto zien en dat is wat ze vertelde."(CGVS, p8) Wanneer u werd gevraagd wie er werkte in de winkel, verklaarde u dat u dat niet wist ("De winkel was in Zwitserland. En wij waren in Nigeria. Dat kan ik toch niet weten.") U wist zelfs niet of er nog mensen in de winkel werkte, nadat er vrouwen waren weggelopen.(CGVS, p8) U wist toen niet of Rose nog andere winkels had. Wanneer u werd gevraagd wat Rose u vertelde over de winkel, antwoordde u: "Ze zei gewoon dat als ik daar zou werken, en ik zag foto's waar ze kleren verkocht, dat ze mij 500 euro ging betalen elke maand."(CGVS, p8) U wist niet of ze nog een andere job had in Nigeria, aangezien u daar niets over vertelde.(CGVS, p8) Wanneer u werd gevraagd of u wist hoe ze eigenaar werden, antwoordde u: "Ik weet niets. We ontmoetten elkaar. Ik kan niets zeggen over haar."(CGVS, p8) U probeerde evenmin aan informatie over Rose te komen.(CGVS, p12) U kende niemand die Rose kende. U probeerde geen informatie van Rose te verkrijgen, omdat u dacht dat iemand uw gebeden aanhoorde.(CGVS, p12) U kende evenmin de naam van de winkel.

*U wist niet waar in Zwitserland de winkel was.(CGVS, p10) Wanneer u werd gevraagd wat u zou moeten doen in de winkel, verklaarde u dat u sales assistent ging zijn. Gevraagd hoe Rose wist dat u dat kon doen, antwoordde u: "Ze wist dat ik het kon. Het is gewoon doen. De prijs is daar. Ik zou dat kunnen. Ik kan zeggen dit is zoveel, dit is zoveel."(CGVS, p10) **Zodoende kunt u slechts uiterst summier enige duiding geven bij de persoon die u het voorstel formuleerde om naar Europa te reizen of bij de manier waarop zij dit aan u had voorgesteld. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat het erg vreemd is dat u een wildvreemd persoon die u toevallig ontmoet, zomaar in vertrouwen om mee te gaan zonder veel over haar te weten. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen dat u zo goed als niets weet over Rose en u kennelijk ook geen pogingen, zou ondernomen hebben om meer over haar te weten te komen, maar toch vertrouwen in haar zou gehad hebben, tast de geloofwaardigheid van de door u geschetste omstandigheden en aanloop naar uw vertrek uit Nigeria ernstig aan. Weer lijkt dit nalaten om informatie te zoeken over Rose niet te rijmen met uw verklaringen over uw levensomstandigheden waar u wel zelf actief op zoek ging naar werk en verblijfplaats bij verschillende mensen, bekend en onbekend (zie wederom hierboven).***

Mede gelet op de vaststelling dat verzoekster *ab initio* begreep dat er gevaar zou dreigen ingeval zij zou weglopen, is de loutere verwijzing naar haar goedgelovigheid geen dienstig verweer om haar onwetendheid te verklaren over de persoon die haar een lucratief aanbod deed om in het buitenland te werken. Van verzoekster, die over voldoende zelfredzaamheid beschikt, kan verwacht worden dat zij, al was het maar uit nieuwsgierigheid, zich zou inlichten omtrent Rose. Verzoekster kon deze inlichtingen zeker al vragen in het salon waar ze in contact kwam met Rose en waar Rose gekend moet zijn. Verzoeksters onwetendheid en gebrek aan inspanning om te informeren naar de persoon Rose ondermijnen haar geloofwaardigheid.

Inzake de omstandigheden van de vliegtuigreis die verzoekster aflegde stelt de bestreden beslissing: **"Ten derde slaagde u er niet in ook maar enige overtuigende verklaringen af te leggen betreffende uw reis naar België.**

Op teken van Rose ging u naar Lagos voor uw vingerafdrukken en een foto in te dienen voor uw paspoort. Een onbekende man met een motor wachtte u op aan het station om u te brengen naar het paspoortkantoor. U wist niets over deze persoon.(CGVS, p9) Rose was toen zelf in Lagos. U wist niet waarom ze samen met u het paspoort regelde. U wist niets over hoe het visum was geregeld.(CGVS, p14) U wist niet van welk land het visum was. U wist niet hoeveel Rose had betaald voor het paspoort en het visum.(CGVS, p14)

U mocht tijdens de reisweg van Rose niet kijken in het paspoort.(CGVS, p15 en p16) U kreeg het paspoort in handen toen u het vliegtuig binnenging. U moest meteen erna het paspoort teruggeven aan Rose. Toen jullie waren geland gaf ze het u terug.(CGVS, p16)

U kwam aan in een onbekend land. U wist niet tot waar u de trein nam.(CGVS, p15) U kende de luchtvaartmaatschappij niet. U kende de kleur van het vliegtuig niet. U wist niet welke kleur de stoelen in het vliegtuig hadden, noch de uniform van de stewardessen. U verstond niet wat er werd gezegd op het vliegtuig, omdat het "moeilijk" Engels was voor u.(CGVS, p15)"

Verzoeksters onwetendheid omtrent het paspoort en visum is niet aanvaardbaar; te dezen valt niet in te zien waarom zij het paspoort niet zou mogen inkijken, al was het maar om zich in te lichten voor de grensformaliteiten. Dat verzoekster zelfs niet zou weten in welk land ze arriveerde kan niet worden aangenomen. Het verweer dat zij in de 'macht' van Rose was kan deze onwetendheden niet verklaren.

Inzake de werkelijke reden van haar reis naar België, met name werken in de prostitutie in plaats van in een winkel, stelt de bestreden beslissing: *"U verklaarde dat u Rose hoorde bellen met een onbekende persoon over het feit dat ze geen winkel had en u 10 000 euro moest afbetalen door uw lichaam te verkopen.(CGVS, p19) Het is echter onaannemelijk dat dit telefoongesprek heeft plaatsgevonden, laat staan dat u het gesprek kon horen. Het is immers zeer onwaarschijnlijk dat Rose het risico zou nemen on dergelijk telefoongesprek aan te gaan in een publieke plaats, zeker aangezien er al eerder vrouwen van haar zouden zijn weggelopen.(CGVS, p16) Verder verklaarde u dat ze "gewoon" aan de kant stapte en zich verstopte in een hoek om het telefoongesprek te doen. Ze sprak "Pigeon" Engels, waardoor mensen niet wisten wat ze zei. Daarenboven, is het zeer onaannemelijk dat u verklaarde al die maanden waarin uw reis werd voorbereid en u verschillende keren contact had met Rose, niet door te hebben wat Rose's werkelijk plan was, -ook niet nadat ze u vertelde over vrouwen die weg waren gelopen en waarvan ze de familie zou doden, u cadeaus gaf en uw paspoort en reis betaalde - en u dit plots wél begreep op zeer korte tijd, toen u haar net voorbijkwam in het station bij aankomst in België toen u haar hoorde zeggen dat ze geen winkel had, dat ze het lichaam ging gebruiken om te verkopen, en dat u 10 000 euro moest verzamelen voor hen voor u weg moest.(CGVS, p15)"*

De loutere verwijzing naar haar verklaring is geen nuttig verweer ten aanzien van voormelde motivering die terecht vaststelt dat haar verklaringen omtrent de inhoud van het afgeluisterd telefoongesprek niet aannemelijk zijn.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om binnen de devolutieve werking van het beroep te besluiten dat verzoeksters relaas omtrent haar onwetendheid inzake Rose en het jobaanbod niet geloofwaardig zijn. Deze vaststellingen ondermijnen de aangevoerde vrees.

2.2.3 Het is daarenboven een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt hieromtrent: "*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn [2004/83/EG] beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen vertaling)" (HvJ, 5 september 2012, "*Bundesrepublik Deutschland tegen Y. en Z.*", gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het '*Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status* (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): "*However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.*" (eigen vertaling: "*Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.*")

Inzake de vrees voor vervolging stelt de bestreden beslissing:

"Tenslotte, werd vastgesteld dat u uw vrees bij terugkeer naar Nigeria niet concreet en geloofwaardig kon maken. Zo kon u allerminst duidelijk stellen wat de dreiging van Rose bij een mogelijke terugkeer naar Nigeria precies inhoudt.

U hoopte dat Rose u niets zou doen. Sinds u in januari 2018 wegliep van haar in het station te Brussel, hoorde u Rose niet meer. (CGVS, p19) U wist verder niet of Rose in België, Nigeria, Zwitserland of elders was. (CGVS, p16) U wist niet wat er zou kunnen gebeuren als u Rose zou zien in Nigeria. (CGVS, p19) Tegelijkertijd, ging u er wel van uit dat Rose "zeker" zal teruggaan naar Nigeria. (CGVS, p17) Wanneer u werd gevraagd hoe u dat wist, antwoordde u dat Rose u "misschien" wilt opsporen en dat ze "misschien" zou weten dat u terug zou zijn in Nigeria. Wanneer werd gevraagd of het mogelijk zou zijn dat Rose u niet zou zoeken, verklaarde u dat "zwarte mensen" het niet "zo" kunnen laten, als ze u hebben gesponsord. (CGVS, p18) U wist niet hoe Rose zou weten dat u terug zou zijn in Nigeria. U verklaarde dat u haar "misschien" wel eens zou tegenkomen als u in Lagos zou zijn, de plaats waar Rose een huis had. Bovendien "[kan] iemand die meisjes [kan meenemen], in verschillende staten komen". (CGVS, p17) "Misschien" zou ze in andere staten komen om andere meisjes te zoeken. U verklaarde dat Rose de plaats niet kent waar u zich nu bevindt. (CGVS, p17) U verklaarde dat Rose niets over u weet, en u niets over haar. Wanneer u werd gevraagd of u dacht dat Rose wist dat u nog in België was, verklaarde u dat u niet wist wat Rose dacht. "Misschien" dacht ze dat u hier of in Nigeria was. (CGVS, p17) U verklaarde dat Rose u in België niets zou kunnen aandoen, omdat ze bang zou zijn. Uw onwetendheid over de mogelijke stappen die Rose zou nemen, de plaats waar ze zich zou bevinden, alsook uw verklaringen over wat Rose over u zou te weten komen, ondermijnen de geloofwaardigheid alsook de ernst van uw beweerde vrees voor Rose.

Bovendien is het zeer merkwaardig dat u uw familie niet op de hoogte zou stellen van uw problemen met Rose en van de dreiging die ze voor u en uw familie zou zijn sinds uw aankomst in België. U heeft uw familie niet meer gecontacteerd sinds u vertrok uit Nigeria, "omdat u zelfs niet weet waar [uw] hoofd is." (CGVS, p6) Opmerkelijk is dat u ze zelfs niet heeft proberen te contacteren. (CGVS, p17) U wou ze misschien wel later contacteren, als u misschien aan hun nummer kon komen. (CGVS, p17) U heeft het telefoonnummer van uw familie niet, aangezien u uw Nigeriaanse simkaart in Nigeria achterliet. U verklaarde dat u uw familie niet wou contacteren, omdat u niet wist wat er met hen is gebeurd. Buiten één zus, weet uw familie niet waar u bent. (CGVS, p17 en p18) Het was volgens u zelfs mogelijk dat Rose uw familie al had pijn gedaan. U kon dit niet weten, want u was "hier". Dit is zeer opmerkelijk aangezien Rose wist waar uw familie woonde, (CGVS, p6, p7 en p17) en ze u al eerder had verteld dat ze uw familie iets zou aandoen en zelfs vermoorden als u niet mee zou gaan in haar plan. (CGVS, p4) U leek dus maar al te beseffen dat Rose "misschien" naar hen zou kunnen gaan.

Toch bevestigde u meermaals dat u uw familie niet wou contacteren. Pas wanneer de dossierbehandelaar op het CGVS u wees op het feit dat Rose u al had bedreigd dat ze uw familie ging pijn doen en u uw familie niet contacteerde, verklaarde u dat u hen later wel zal bellen. U ging er zelfs van uit dat Rose misschien al mensen had vermoord. (CGVS, p17) U vertelde het hen niet om hen niet te laten panikereren. (CGVS, p18) Als u hen zou bellen, zouden ze bang zijn dat iemand naar hen op zoek zou zijn. Als ze u over Rose zouden vragen, dan zou u niet kunnen vertellen waar ze is. Wanneer u dan gevraagd werd waarom u het dan later wel zou vertellen, ontweek u de vraag door te antwoorden dat u later zou bellen omdat ze nu zouden panikereren. Ze zouden niet kunnen slapen en ze zouden angstig zijn. Wanneer de vraag werd hersteld, antwoordde u uiteindelijk: "Als het dan is, weet ik wat ik moet doen." (CGVS, p18) **Het is uiterst onaannemelijk dat indien u werkelijk vervolging zou vrezen van Rose en u zou vrezen dat ze uw familie iets aan zou doen, u uw familie hieromtrent niet zou contacteren. Bovendien liet u zelfs na om ze te proberen contacteren. U kon geen aannemelijke uitleg geven voor dit nalaten. Nochtans verklaarde u dat het mogelijk was dat Rose uw familie al iets had aangedaan. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees.**

U verklaarde verder dat u bij terugkeer geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria. (CGVS, p18) Er dient echter op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015: zie administratief dossier) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangthuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangthuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half hay homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege Rose betreft. Uw verklaring dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria staat echter niet in de weg dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd."

Verzoeksters verweer dat bestaat uit de verwijzing naar de zekerheid van wraak uitgaande van Rose, dat zij diep beschaamd is ten aanzien van haar familie en dat het slechts een theoretische bescherming betreft, kan de voormelde motivering niet weerleggen. Voormelde motivering is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze slechts door loutere ontkenningen dan wel bevestiging van eigen verklaringen wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

2.2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekster voert geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS